

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre	12 kor.
Fél évre	6 kor.
Negyedévre	3 kor.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árképzésében részesülnek.

Bélyegdíj 60 fillér.

Nyílt tér sora 40 fillér.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség

és kiadóhivatal:

Nagyenyedi
Könyvnyomda és Papír-
árugyár részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,

hova ugy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Dupa zece ani de lupta nationale.

(Tíz éves nemzeti harc után.)

Ez a címze annak a dühös hangu magyarelles politikai röpiratnak, mely a napokban Romániában megjelent. Ploestiben készült, ott is nyomtatták ki, de ugy van tartva, mintha itt nálunk Magyarországon íródott volna meg, mintha a magyarországi románok panaszaikat és sérelmeit tárná fel. A kiadó még azzal a ravaszággal is élt, hogy a romániai város nevét alig látható betűkkel nyomatta ki, sőt a nyomda szignuma is ugy el van dugva, hogy csak a szakértő szem fedezheti azt föl a mérges hangu röpirat — hátán.

Lupulescu János romániai tanár, álnéven Novák Miklós a szerzője ennek az újabb gyalázkodó sajtóterméknek, amely nemcsak hemzseg a legvakmerőbb magyarelles kirohanásoktól, hanem eddig még soha nem tapasztalt hangon kel ki a magyarok és románok esetleges barátságos közeledése ellen. Célja tehát világos: izgatni a román népet és befeketíteni a magyarokat Európa színe előtt.

Goldis József újonnan kinevezett aradi püspök és hívei ellen irányuló szemérmellen támadásokkal kezdi meg Lupulescu ur brosjét, pellengérré állítván őket, mert magyar érzelmeik és mert szószólói a magyar-román barátságos együttélésnek, egyenesen hazaárulásnak nevezve azon kezdeményezett akciójukat, hogy az aktiv politika terére lépjenek. Közbe pedig szidja Sturza Demeter volt román miniszterelnököt, mint aki „meghajította a román nemzet zászlaját a magyarok előtt”.

Hallatlan vakmerőséggel valja be a szerző mindjárt a röpirat elején tulajdonképeni célját, amikor így ír: „Avval vádoltak, hogy irridenták vagyunk, hogy Románia felé gravitálunk, hogy a régi Dácia visszaállítására törekedünk és hogy izgatásainkkal sok keserűséget okozunk az országnak. Nos, igen, nem tagadjuk: irridenták vagyunk, Románia felé gravitálunk. Nemzeti egyesülésünkönkről álmozunk . . . Három millió román lakja e vidéket, elteleve a magyarok elleni gyűlölettel és nem titok az, hogy mi vagyunk a Habsburg-dinasztia védbástyái, előttünk állanak a megközelíthetetlen havasok, amelyek fölött mi uralkodunk; támaszunk a virágzó román királyság . . . Romániának a hármass szövetségbe való belépése által megkezdődött

a z é l e t - h a l á l - h a r e z köztünk és a magyarok közt . . .” Majd Romániának a harc sikeres folytathatása végett a következő tanácsot adja:

„A román állam adja meg feltétlenül mindig és mindenütt a magyarországi román iskoláknak és templomoknak a kellő segélyt, istápolja a magyarországi román nemzeti sajtót, kelően és méltányosan támogassa a nemzeti mozgalmakat, saját magatartásával növelje a holnapi nap reményességét.”

Végül pedig ama meggyőződésének ad kifejezést, hogy „miután Romániában a konzervatív part van kormányon, a román nemzeti ügy jó kezékbe van letéve és Magyarországon meg is kezdődött a szelekció; Sturdzának kevés híve van és aki van is, nem a derek románok soraiból való, mert meghajoltak a magyarok előtt. Derek és besületes román csak az lehet, akinek jelszava: „A magyarokkal soha, hanem mindig ellenük” . . .

Meg vagyunk győződve egyfelől, hogy a józan és hazafias gondolkozású románok megvetéssel fordulnak el az ilyen megalázó és kompromittáló ponyvairodalmi terméktől, másfelől pedig hisszük, hogy a magyar sajtó azon része, amely támadásokkal illeti az újonnan kinevezett, a román-magyar barátságos együttélés keresztlvitelén fardozó püspököt, jobb és hazafiasabb dolgot cselekszik, ha megtorlást hirdet a püspök és a magyar nemzet ellen irányuló oszmány támadás ellen, mint aminő ez a röpirat.

A kollégium kirándulása a Székelyföldre.

Mióta a közoktatási kormány s utána az egyházi főhatóságok az iskolai, tanulmányi kirándulásokat nem csak fölkarolták, hanem helyeslésük mellett szorgalmazták is, elmúltak azok a régi, visszás állapotok, melyekben a tanár növendékével csak az iskolában találkozik, azon kívül nem akarja ismerni s növedeke kerüli.

A közvetlen érintkezésnek, melyben a tanár növendéke buját, örömet, baját, fáradságát egyenlő mértékben megossza, ahol a növendék bizalma, valódi belső énye a nevelő előtt a maga valóságában nyilatkozik meg, előnyeit fejtegetni fülösleges.

Figyelemmel kísérve főgimnáziumunk legutóbbi pár

évet, örömmel látjuk, hogy iskolánk a multakhoz képest mekkorát haladt ebben a tekintetben is, s megállapíthatjuk, hogy a tanulmány szerzés s gyönyörködés mellett egy más, következetesen szem előtt tartott célra is tör kirándulásaival, ismeretséget igyekszik fentartani a felekezeti más testvérintézeteivel is. Erre mutatnak a kerületi torna-versenyeken való megjelenések, a sepsiszentgyörgyi, kolozsvári s legújabbban a nagykovácsi ref. diákok látogatása a mieinknél és a mult hó 28-ától f. hó 2-ikig tartott székelyföldi kirándulás, melynek folytán a sepsiszentgyörgyiek látogatását adták vissza.

28-ikán éjjel a 11 ó. 34 p.-es személyvonattal indult el 48 diák 11 tanára vezetése s felügyelete alatt Brassó felé. A fiuk a gimn. felső osztályaiából, nagyobbára a VII-edikből jelentkeztek. Az igazgató helyettese Lázár István tanár, az ifjuság közvetlen felügyelője Székely Ödön tanár volt. Az előkészületek izgalmai, a késő éji órák elálmósították az ifjakat s a két külön III-ik osztályu kocsis padjai, padozata s csomagtartó polczain ifju, egészségről tanuskodó horkolást zengettek egészen Segesvárig, hol ifjainkat a pirkadó hajnal a legszebb meglepetésre virrasztotta. A festői város hajnalpírban égett s dicsfényvel vette körül a Petőfi-szobrot, mely a csataérré néz. Különösen az alföldi tanulókat lepte meg ez a város s környéke szépségével. Vonatunk tovarobogott s nemskára a fiuk csodálkozásukat fejezték ki a fölött, hogyan tűrheti meg az édes magyar hant Scariatu orosz főtiszt hamvait magában s emlék-oszlopát a színen? Föltűnt aztán a csata emlék-oszlopa, mellette az órház, melyben nagy művésznök, E. Kovács Gyula lehelte ki fenkölt lelkét. Segesváron kezdve a tanárok a fiukat csoportonként ismertették a vidék szépségeivel s történeti s földrajzi nevezetességeivel.

Alsó-Rákos körül az Olt festői völgye méltán lepte meg a fiukat, kik egyik ablaktól a másikig szaladgáltak, nem tudván betelni a nagy természet gyönyörűségével.

Máj. 29-edikén reggel pont 8 órakor a mozdony sípján kívül a tanuló kürtös diszjele jelentette, hogy Brassóban vagyunk. Alig szálltunk le, Moór Gyula főesperes, élén mintegy 40—50 tagu magyar bizottsággal, üdvözölt a magyar nemzeti intéző bizottság nevében, kiemelve, hogy megjelenésünk fokozza bennük a magyar nemzeti öntudatot s utána Lázár István fejezte

TÁRCZA.

A gyermek.

A tizenhétéves apáca-növendék még egyszer visszafordult a kapu boltíve alatt, mielőtt örökre elhagyná a helyet. A zöld üvegkupolán megtört a nap fénye, s bányadt, sápadt sugara rácsott a gyermek arcára. Oh, milyen esengve kísérték szemei a befelé haladó sorok lépteit! A kanyarultnál lassu libbenéssel tűnt el a fejedelemasszony sugár alakja, s aztán utána omlott minden. Kicsiny lelkének magas szárnyalása, oh, nem! nem követheti a dicső, szent alak lépteit, utjok messze tér el, őt utolsó parancs rendeli vissza a földre, amaz az ég felé siet, a gyermek leomlott, s megcsókolta a kapu küszöbét utoljára, de nem sirt, oh, a szenvedéseket bekén tární kell, így volt elrendelve, ember ellene nem tehet.

— Leona, mennénk, otthon várnak — s az öreg asszony, anyjának régi dajkája, megérinti vállát, a gyermek felállt, tétova léptekkel közeledett a diszes kocsi felé, liberális inas nyitott ajtót, a lányka beült, az öreg asszony melléje, magához ölelte, s a mellett ugy ragyogott az arca.

— Leona, édes, nem is kérde, hova megyünk?

A gyermek gondolkozva felelt:

— Hova? . . . haza.

A dada öntelten mosolygott:

— Oh, nem maradunk otthon! elmegyünk, elvisznek tündérpalotába, a mi kis Leonánk rózsákon fog járni, örök verőfényben, örök ragyogásban, boldog lesz, na-

gyon boldog, ugy akarta az édes, jó mamája, az volt az utolsó kívánása, hogy az ő kis árváját szeressék, nagyon szeressék.

A gyermek lelkét megragadta egy szó: a szeretet. Elmerengett rajta. Tündérpalota?! lehet-e szebb, mint a templom?! édes anya?! ismeretlen fogalom, hisz árva volt, testvérei az apácák, anyja a boldogságos szűz, hanem a szeretet, az szép, az isteni, s arca felmagasztosult.

A kocsi megállt, rövid volt az ut. Amint a lépcsőfokhoz ért, a csarnok ajtajában egy ifju, szép férfi fogadta, meghajította magát, mondott egy nevet: Raoul. Milyen különös név. Miért mondja ezt neki? Ő nem kíváncsi reá. Aztán a karját nyújtotta, hogy majd felvezei.

A kis apáca visszadöbent, hosszú szempillái arcára borultak, s a pir, mi előtté, olyan üdévé, hamvassá tette, s aztán oda nyújtotta kezét a háta mögött jövő dadának:

— Oh, vigy fel engem! nézd, nézd, ez mit akar? — s a nélkül, hogy arra nézne, ujjával a lérfire mutatott.

Az ifju félre állt, meghajította magát s mosolygott, s mint a sugártörés, a dada ránczos arcán is végigvonult a mosoly, míg a gyermek halálosan elsápadva ért fel.

— No, üljön ide szépen, tudja, odabent a szalonban várnak, de hát-ezzel a ruhával nem mehetünk oda, majd előbb megfésülöm; oh, be aranyos, oh, be puha ez a haj; kis Leonám, vegye fel ezt a ruhát, majd csak én segíték, nem hívunk be senkit.

A gyermek hagyta magát öltöztetni, csak mikor a

hosszu menyasszonyi fátylat a mirtuszkoszorúval hozta elő a dada, kezdett csodálkozni.

— Minek ez? hisz én már béráltam.

— Ma a mi kis leányunk férjhez megy, így akarta az édes mama, bizony csak szép kis menyasszony lett belőle, mintha csak őt látnám, éppen ilyen volt.

— Menyasszony! hát én menyasszony vagyok? — kérde a gyermek tágra nyílt szemekkel.

— No de még mióta! pólyás baba volt, mikor ez el lett határozva.

— No ez igazán régen volt, — okoskodott a gyermek — ezen változtatni nem lehet.

A dada megfogta a lánykát s oda fordította a nagy, álló tükör elé, hadd lássa magát, szép-e?

A gyermek keresztet vetett magára, felemelte a fátyola szélét s eltakarta az arcát:

— Oh, az bűn! mit akarsz? — tört ki belőle az elszörnyedés hangja.

És a dada megint csak mosolygott.

S odabent a szalonban várták a kis menyasszonyt, s amint az ajtó nyílt, a meglepetés, a bámulat hangzott mindenfelől.

A gyermek zavarba jött, ingadozott ennyi idegen arc látára, s amint félve emelte fel szemét, mintegy segítséget keresve, tekintete két szempárral találkozott, két mélységes, sötét szempárral, valaki halkán ejté ki megint e nevet: Raoul, s a férfi, ki erre feléje ment, mosolygott.

A lányka megriadtan állt meg, fejét lesüté, álla csaknem a mellét érte, ekkor a vendégek közül egy kivált,

ki a meglepetés számba ment impozáns fogadásért köszönetünket.

S ezzel utunk valósággal diadaluttá vált. Azt a rokonszenvet, azt a vendégszeretetet, melylyel utunkban megízleltük, azt az elismerést, mely megnyilatkozott öskollégiumunk iránt, papírra leírni nem lehet!

Reggelire s ebédre a ref. egyház vendégei voltak. Gyalog akartunk menetelni az „Oroszlán” szállóig, de Bokor András uram, ez a derek, vagyonos polgár, az egész társaságot a közúti vasútra helyezte el s úgy bemenet mint kijövet fizette a jegyek árát. Gyorsan megreggelizvén, kürt- s dobszó mellett, katonás tartással s léptekkel megmásztuk az ő Czenk hegyet. Azt a kilátást, mely innen a déli havasoknak lábától a Barcaságra, Háromszék síkjára el a keleti Kárpátokig föltárlt, Brassónak áttekintését innen a majdnem 1000 mtr. magasból el, nem felejtí egy tanuló sem. Árpád dicső alakja fölöttünk van még pár méterrel s miútha komor arczán a vonások megenyhültek volna ennek a lelkes magyar tábornak, Bethlen Gábor kis hadseregének s a brassói lelkes magyarság kis csapatának láttára.

Megható volt az a kis munkás-csoport, mely a gyárakból szökeve hozzánk csatlakozott munkás-zubbonyával, a munka foltjaival arczán, kezén s könnyes szemmel pillantott a szoborra! A 30 mtr magas oszlop mint egy villámhárító emelkedik égnek, hogy fölfogja ezen az exponált vidéken a hazánk tekintélyét annyiszor fenyegető nemzetiségi villámokat. Önkénytelen szólalt meg ajkainkon a Hymnus, Demeter Béla VII. o tanuló beszélt itt a szobornál. Ideál az ifjúságnak az eszme, amelyet kifejez, példája fölemel s szükség esetén lelkesít az édes haza védelmére, melyet Árpád szent örökségképen hagyott ránk! S mikor sikerülten előadott beszédében ledörögte az emlékmű talapatárról: „Él még a magyarok Istene! Jaj annak, ki föltámad ellene!” az oszlopon álló alak jobbában lefelé álló kard mintha megmozdult volna! Nagy Gyula jeles növendékünk s tornászunk aztán fölkuszott az emlékműre s ott 20 méternyi magasságban oda erősítette babérokoszorúját, melynek egyik szalagján „Rendületlenül”, a másikon „A Bethlen-kollégium ifjúsága” ragyogott. S ez a koszorú olyan jó egyetértésben áll a hétfalusi csángó tanulókkal, melyet megelőző napon helyeztek oda. Egy érzelem hozta össze erre a helyre azokat. Az ilyen helyek a valódi „kegyhelyek”, ide zarándokoljon el minden magyar, nem máséhoz!

Az esőcseppek elől gyors léptekkel levonultunk a városba s ott megtekintettük a 15-ik század elején épült hatalmas „fekete templomot”, mely egészében faragott kövekből tiszta gótikus stílusban épült, tornyában Erdély legnagyobb harangjával. Onnan a róm. kath. templom ablakainak üvegfestésében gyönyörködve, a ref. templomban ifjúságunk eldalolta: „Te benned bízunk” kezdetű zsoltárt. Az új, szép templom néhai nagy püspökünk Szász Domokos gyönyörű alkotása; fentartása, gondozása, ref. egyházunk izmosodása pedig ezen a végvidéken Pécsey Árpád ref. lelkész kiváló érdeme itt. Az „Oroszlán” szállóban már várt a magyarság összesereglett kis tábora s megkezdte odaérkezésük után az ebédet, melyen kollégiumunkra, tanáira s tanulóira egymást érték a tósztok. Mi is leróttuk tósztjainkban a magyar-

az volt a gyámja Leonának, gyöngéden megsimogatá a lányka arczát, s kényszeríté, hogy felnézzen:

— Leona, ne légy izgatott, engem sem ismeri? — s karjára tette a gyermek kezét, oda vezette a közepre.

— Ünnepeyre gyűltünk, a te esküvődre, jó anyád akarta így, hogy amint 17-ik életévedet betöltöd, legyen meg azonnal azzal a férfival, kivel négy mint kis baba lettél eljegyezve, ő ismer téged, látott sokszor, szeret, te boldog leszel s édes anyád megpihen a sírban.

A gyermek térdre omlott, ez a halottnak szólt, valami különös, földöntúli fájdalom ragadta meg, érezte, hogy valaki felemeli s elemlő fürteit gyöngéden hátra simítja.

Az ifju, a völegény, tapintatos lett, okult, tudta, ha a lánykát magához öleli, ez elfut, oh, pedig beh szeretne volna tenni, oly gyönyörű volt ez a félénk gyermek, oly gyöngé, oly tüneményeszerű.

A lányka csak azután nézett fel s csaknem összeesett megint, de még nagyobb meglepetés is érte, egy sötét alak állott meg előtte, egy valóságos pap, a többiek körbe fogták, az az ifju ember melléje állt s a pap beszélt hozzájuk szépen, lágy, jóságos hangon, majd a kezét megfogta s az ifjuéba tette, hogy legyenek egymásé örökre.

A lányka keze megrándult, egész testét különös zsidobadság fogta el, de kihuzni nem merte; ha pap cselekedte, jónak kell lenni.

S aztán a vendégek rendre eljöttek s beszéltek hozzá, amiből egy szót sem értett, csakis azért, mert az ifju a szertartás után megcsókolta a kezét s azután sem

ság itteni harcossai iránt áldásos küzdelmeikért az elismerés adóit, különösen azt a momentumot emelve ki ifjaink előtt, hogy ha az élet hívó szava ilyen, nemzetünk szempontjából veszélyes helyre szólítja majd munkálni őket, ezektől a derek magyaroktól tanuljanak hazafiságot.

A délután 3 órakor induló vonat már repített befelé Háromszék szívébe, vittük magunkkal szép emlékeinket s azt a két virágcsokrot, melyeket két lelkes honleány, özv. Döményné vasuti pénztárosnő Lázár Istvánnak s egy gyönyörű kis magyar lány Demeternek, az ifjak szónokának adott. 4 óra után Seps-Szent-Györgyön hallatszott a kürtös díszjele, melyre a zászló alatt kivonult Mikó-kollégium tanárai s tanulói hatalmas „eljen”-zése hangzott föl. Amint az ifjak kiszállottak s sorfalat alkottak, Papp Lajos ottani igazgató fogadott, rövid beszéddel üdvözölve a testvér intézet tanárait s ifjúságát. Lázár István válaszában az elénkbe vonulásban megnyilatkozó szívességet köszönte meg.

Katonás rendben vonultunk a kollégium díszes épületébe, s rövid pihenés után az ifjúságot a kollégium s város megismerésére vezettük. Estve az iskola vendégei voltunk, hol az iskola vezér-főgondnoka Bodor Tivadar s Szász Izsa gondnok az egész tanárral a híres székely vendégszeretetet éreztették velünk. Szíves jóságukat a fölhagzott tósztokban köszöntük meg. Ifjúságunk aztán 9 órakor a jól megérdemelt pihenésre vezényeltetett.

(Vége következik)

Vegyes hírek.

— **Három nap krónikája.** Az elmúlt ünnepen, mely igazi piros pünkösöd volt, minden nap valamely érdekes társadalmi esemény folyt le, pláne második napján egész tömegesen és ezekről ohajtunk olvasóinknak röviden beszámolni.

Az újonnan épülő és díszes mivoltában mindjobban kibontakozó vármegyeház bokréta-ünnepele kezdete meg a sort, melyet Ince Lajos a derek, előzőeken építési vállalkozó ünnep szombatjának délutánján és estvéjén rendezett munkásai, a vármegyei tisztikar és az építető bizottság részére. Hatalmas üstökben készült a hamisítatlan szegedi bográcsos a vármegye kertjében, maga a vármegyeház már reggeltől lobogó-díszben és zöld lombokkal kerekén tűzdelve, igen szép látványt nyújtott. A vármegyei tisztikara — főispán Ó méltósága távol lévén — Csató János alispánnal élén d. u. 5 órakor testületileg jelent meg és riadó éljennel fogadtatván, az épület legmagasabb ormról, a szédítő magasból Bálint Ferencz ácsmester mondotta el érczes hangon a szokásos köszöntőket, minden egyes köszöntő után kiürítvén és lehajtván poharát. A kertben hosszú asztalok terültek és építetők s építők barátságos egyetértésben ülték körül és fogyasztották a kitűnő bográcsost és jóféle itókat. A bőkezű építési vállalkozó azon felül, hogy megvendégelte építő munkásait, a segédmunkásoknak is kenyeret, szalonnát, pálinkát és fejenként a férfiaknak egy csomag dohányt, a nőknek egy pipi kendőt ajándéko-

eresztette el, ott tartotta magánál, de hát ez szabad, s alázattal hajtotta meg a fejét, legyen hát ugy.

Mikor pedig magukra maradtak, jöttek jelenteni, hogy ideje már indulni, az öreg dada megint megfésülte, szürke utiruhát adott rá s aztán a fülébe sugta, hogy legyen jó, fogadjon szót a férjének.

Milyen furcsa! hát neki férje van, azt sem tudja milyen, még meg sem nézte, de hát hogy is? hisz fél tőle végtelenül.

— Jöjjön baba, nyujtsa a karját, ne féljen, — s a dada oda tolt szeliden, hogy menjen, s a gyermek megadással nyujtotta oda vékony ujjait, az ifju férj szeme fellángolt, akart valamit, oda akarta vonni a gyöngé alakot karjai közé, de amint a kis kéz remegni kezdett, észére tért, nem, nem szabad elérniteni a kicsikét, majd később, ezután.

— Dada, te nem jössz velünk? — kérde szorongva. — Nem, Leonám, a dada itt marad, hisz mi férj és feleség vagyunk, ezentúl én vigyázok magára, az én karjaim védik meg, drágám.

Olyan csengő, olyan lágy, olyan édes volt a hang, oly epedő a férfi arca, milyen szép! Leona bámulva látta, de bűn ezt nézni bizonynyal, ilyen lehetett a sátán, s eltakarta szemét, hogy ne lássa, majd imádkozni fog sokat s meg lesz bocsátva a gondolat.

Egész éjjel utaztak, a férfi szemét sem hunyta le, a gyermek aludt, aludt csendesen, kis czellájában képzelte magát s ott az Ur szeme örködik.

(Vége következik)

zott s nemes szívére, művelt lelkületére vall, hogy nem feledkezett meg e napon a város szegényeiről sem, kiknek részére 100 koronát adományozott.

Estve az építető bizottság tagjai és a vármegyei tisztikar a „Két hatyru” éttermében volt a vállalkozó vendége, hol kitűnő és mondhatni pazar vacsora a késő éjjeli órákig tartotta együtt a társaságot. A vármegye a maga részéről az építésnél foglalkoztatott munkások között 400 koronát osztott ki aránylagosan.

Az ünnep első napja az áhítatnak volt szentelve; minden imaház telve volt hívőkkel s legteltebb az ev. ref. templom, mely városunkban legtöbb hívet számlál. A töle megszokott szép ünnepi beszédet Jancsó Sándor tartotta és a közöket Bihari Béla gyönyörű éneke és a tűzoltó zenekar játéka töltötte ki. Bihari énekét harmoniumon Veres Gábor kollégiumi énektanár kísérte, ki a gyönyörű, imaszzerű dalnak maga a hivatott szerzője s melyet ha kiad, mint önálló művet, szolgálatot tesz a zeneirodalomnak, elismerést szerez magának.

Szilágyi Farkas agendázott és igen szép agendája után a hívek tömegesen járultak az ur asztalához, békét megnyugvást keresve az erre egyedül hivatott helyen.

Ünnep másodnapja volt a legzajosabb; a lakodalnak, keresztelők, majális napja. Nem kevesebb mint 5 pár állott e nap délelőttjén anyakönyvvezető és oltár elé a társadalom minden rétegéből. A sort Lóte Melinda, Gáspár János vármegyei főjegyző unokahuga és nevelt leánya és özvegy Lóte Lajosné leánya nyitotta meg, ki Csizér Sándor balázsfalvi bírói bírónak esküdtött örök hűséget, mely alkalommal mint tanuka menyasszony részéről Adler Sándor nyug. honvéd ezredes, a völegény részéről Simonffy Alajos főszolgabíró szerepeltek; a polgári kötet Balogh Ferencz városi főjegyző, az egyházat pedig Jancsó Sándor ev. ref. pap végezte. Az esketést egészen szűk családi körben viláreggeli követte és a déli vonattal már elröpítette a boldog völegény a gyönyörű új asszonyt a Balázsfalván megrakott fészekbe, hol hogy igazi tartós boldogság legyen osztályrészük, így szívből kívánjuk!

E napon még a következő párok keltek egybe: Szöllösi József a Klemm cég erdőkerülője Kiss Ilonával, Maté István ipartestületi alelnök sógorasszonyával, Üveges Károly zalathnai kohó felőr Fodor Ágnessel, Fodor Sándor fuvaros leányával, Csáki Albert Tamás Katalinnal és Hajdu György vulgo Ciczci Gyuri cigány kovács Tompi Feczir Annával. Érdekes jelenségeként konstataljuk, hogy míg az 1899. év egész folyamán városunkban 41 házasság kötöttet, addig ez évben már 37 törvényes bejegyzés történt!

A bábákat az ünnepen 3 születési eset zavarta, míg halálozás egy volt, Bakcsi Karoly napszámos 31 éves nejét kísérték örök nyugalomra ünnep másodnapján. A kereszteléseknek sem szere, sem száma. Ünnep másodnapjának mozgalmasságát estve a sétatéren az iparos ifjak önképzőkörének kitűnően sikerült majálisa zárta be, melynek gyönyörű idő kedvezett s mely a város minden rendű és rangu lakóját megforgatta hullamai között. A fáradhatlan es előzőeken iparos ifjúság kitűnően ért a pompás mulatságok rendezéséhez és érkeke ez alkalommal sem hagyta cserben. Volt is vigasság a hajnali órákig, táncz bővön s a vigasságot csak a sétatéri vendéglős gyenge és méregdrága konyhája zavarta némileg. — A különféle versenyeken a következő győztesek neveit jegyeztük fel:

Legtöbb levelezőlapot eladók: Willersdorfer Ida (első díj: 1 kávékéslet), Székely Lujza (második díj: 1 gyümölcsstartó).

Legtöbb levelezőlapot kaptak: Tomai Ilona (első díj: 1 album), Horváth Irén (második díj: 1 czukortartó).

A tekedijversenyél az első nyeresémet (10 koronás arany) Burczán Endre 11 fával, a másodikat (5 koronás ezüst) Hegyesi János 8 fával, a harmadikat 7 fával (1 bárány) Mihály Áron vitte el.

— **József főherczeg** — mint már jeleztük — ma este 11 óra 34 perczkor érkezik Nagy-Enyedre. Az éjjelt vasuti kocsiában tölti, reggel 5 órakor jön be a városba. Az indóházhoz reggel fogadtatásra a tűzoltóegylet vonul ki. Ó Fensége délelőtt szemlét tart a honvéd zászlóalj felett délben a Két hatyru vendéglőben ebédel, délután a város nevezetességeit nézi meg, pénteken délután a sétatéren a 21. honvéd ezred zenekara ténzenét ad, melyen Ó Fensége is megjelent. Szombaton reggel 8 óra 16 perczkor tovább utazik Csíkszeredára.

— **Gr. Kuun Géza** v. b. t. t. nagybirtokos a pünkösdi ünnepeket városunkban töltötte, mint közeli rokona, Zeyk Dániel főispán vendége.

— **Kovács Gyula**, érdemes polgármesterünk, ki pár hét előtt Budapestre utazott a Lukács-fürdő használatára, orvosai tanácsára a fürdőzést félbeszakítva

haza jött, hogy később egy más fürdőt használjon egészsége helyreállítására. Most kissé gyengélkedik, de mielőtt jobban lesz, Korányi egyetemi tanár utmutatásai szerint fogja magát a budapesti klinikán gyógykezeltetni.

— **Eljegyzés.** Szenttamási Szalánczy Jenő nagybirtokos, vármegyei arany ifjuságunk ezen sympatikus tagja, a napokban jegyezte el maroskoppándi Fosztó Arankát, maroskoppándi Fosztó Géza tordai nagybirtokos, Torda-Aranyos vármegye árvászeki elnökének szép és kedves leányát. Gratulálunk.

— **A tűzoltó egyesület** vasárnap, június 10-iki majálisára annál inkább felhívjuk a nagyközönség szíves figyelmét és ajánljuk támogatásába, mert az önzetlen missiót teljesítő egyesület nem a legfényesebb anyagi helyzetben van és igen nagy nehézségekkel kell megküzdenie, ha helyét a mai kor színvonalán meg akarja tartani, a mi pedig a közös érdekében legfőbb törekvése. A kedélyes mulatság mellett az anyagiak is nagyon számba jönnek ezen mindenkit érdeklő majálison!

— **Tudorrrá avatás.** Müller Jenőt, társadalmunk ezen előkelő tagját, kitűnő jogászatot, a kolozsvári tudományegyetemen e hó 2-án avatták fel az összes jogtudományok tudorává. Gratulálunk.

— **Választmányi ülés.** Az alsófehérmegyei történelmi, régészeti és természettudományi egyesület június hó 9-én délután 4 órakor Gyulafehérvártt a városház tanácstermében választmányi ülést tart a következő tárgysorozattal: 1. A miriszlói emlék felállítása ügyének megbeszélése. 2. Folyó ügyek.

— **Német prédikáció az ünnepek alatt Gyulafehérvártt.** Mint nekünk írják, Gyulafehérvártt a pünkösdi ünnepeken a róm. kath. templomban egy német jezsuita, ki mint az erdélyi róm. kath. püspök vendége Gyulafehérvártt időzik, a hívek előtt ekes német nyelvű prédikációt tartott. Szép haladás az új regimé alatt, hogy az egészében és teljében magyar közönség előtt egy idegen lelkész német nyelven tolmácsolja az Isten igéjét. Még csak ez hiányzott Gyulafehérvárnak.

— **A németek.** Az előhaladott kultúra magasságából visszatekintve, bizony különösnek látszik a nemzetek ősi élete. Pedig a legkifejlettebb és legbonyolultabb nemzeti jellem mélyén is ott rejtőznek az ősi elemek. A Vilmos császár harcra folyton kész katonái, akik óriási meneteket tesznek, világhíres csatákat vívtak a „Kaiser“ egy bátorító tekintetű, s midőn megszereztek neki az egyesített Németország császári trónját, csak őt, őt látták hőnek, maguk felett valónak, s a legmélyebb hódolattal állották körül trónja lépcsőjét, — ezek a katonák nem mások, mint a középkor kereszties lovagjai; itt a hit, ott az állameszme lelkesíti őket, ennyi az egész különbség. S a köcsipkéből való gyönyörű templomok titokzatos felhomálya éppen olyan gondolatokat ébreszt a szöke germánfejekben, amilyenek az őskor wigwamszerű kunyhóiban támadtak. Erőteljes és erkölcsös volt ez a nép akkor is, mint ma. Izmos és szálás legények, nem csenevésznek el gyermekszerelemben; egyszer szeretnek, mint a sasok, de azontul mindig hívek maradnak, mint a sasok. A férfi nászajándékul is felkantározott lovat, pajzsot, dárdát küld a nőnek, kit elete felének tekint mindenben a világon. Későig alusznak, meleg vízzel mosdanak, a hideget nem igen szeretik. Erősen étkeznek, s a lakomákra is fegyveresen járnak. Italuk árpalé, csak a rajnamellekiek boroznak. Lakomák után vítezi játékok járnak: az ifjak rájok szegzett kardok és dárdák közt szökdelnek meztelenül. Erősen szótartók. Szerencsejáték közben néha magát is felteszi, aki más mindent elvesztett. S ha újra vesz, szó nélkül hagyja megkötözöttét s eladatulni magát. Ezek a Tacitus-korabeli őserények, a szinte leányos szemérem, az erő, szótartás és szófogadás, ma is — a nagy francia forradalom után — éppen oly jellemző vonások, mint az őskor homályán. A germán őskorral és őstörténettel behatóan foglalkozik dr. Borovszky Samu, akadémikus, a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 67. füzetében. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik egyetemi tanár, a IV. kötet szerzője dr. Borovszky Samu. Egy-egy kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérré. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII. Üllő-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

— **Trónbeszéd a szinpadon.** Egy kis olasz város szinpadán történt a következő roppant mulatságos történet. Valami „nagy és látványos történeti színművet“ adtak. Az egyik jelenet arról szólt, hogy a király olvassa a trónbeszédet. Az udvar, a nemzet zászlósi, a vidék és a hadsereg képviselői mind együtt voltak, körül állották a trónust és ünnepies komolysággal várták a trónbeszédet. A biborköntösű, hermelinprémes (azaz, hogy tengerimalacz-prémes) király lassu, méltóságos lépéssel mérte át a szinpadot és nem kevésbé méltóságosan lépkedett föl a lépcsőkön. Mindenki mélyen meghajolt, a miniszterelnök pedig odanyújtja neki a trónbeszédet tartalmazó papirtekeresztet. Néma csönd. Ő felsége lassan kibontja a tekerestet, komolyan végignézi a gyülekezeten, azután betekint a tekercsbe. Nézi, nézi... és nem lát semmit A papíron nem volt írás, mert az történet, hogy a kellekes üres papirossal cserélte föl a teleírott tekerestet. Igen ám, de a beszéd hosszú volt és a király egy kukkot sem tudott belőle, a sugó pedig roppant messze volt a trónustól. Mi tör-

ténjék? Ő felségét nem zavarta meg a váratlan meglepés. Nyugodt méltósággal még egyre ránézett az üres papírlapra, azzal összesodorta és odaadta a fülébe miniszterelnöknek, mondván parancsoló hangon: — Olvassa el ön!

A miniszterelnököt a guta kerülgeti kicsit erre a váratlan fordulásra, de még inkább akkor, amikor ő is belenéz a tekercsbe. Tüstént látja, hogy ő felségének tréfálkozni méltóztatott ez egyszer. De megvan már az ő terve is. Összesodorta a „trónbeszédet“, ünnepiesen leakasztja nyakáról a hatalmas rézérdemjelet, oda rakja a király lába elé a trónusra és nagy póthosszal szavalja: — Felséges Uram! Minthogy a trónbeszéd tartalmával nem értek egyet, ezennel van szerencsém lemondani! Mondá és úgy tűnt el a szinpadról, hogy a választ sem várta meg.

Közgazdaság.

Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása.)

Mindinkább jobban tudódik most ki, mekkora kárt okozott a fagy és ennek folytán élénk volt a kereslet pótvetésre való vetőmag után. Répamagból, mely sokfelé kifogyott, további nagyobb mennyiségeket vá-

sároltak. A luczerna jó kelendőségéhez lényegesen hozzájárul e cikk alacsony árfolyama és különösen a francia eredetű volt a legkeresettebb. Zöldtakarmányfélék magvainak nagy kereslete volt, főképen lófogu tengeri, pohánka, mustármag, csibehur, takarmányborsó stb.-nek. Fűmagvakra és fűmagkeverékekre, rétek és legelőkre, fordabeli rétek és legelőkre, valamint kerti pázsitoknak valókra e lefolyt héten is megfelelő számban érkeztek rendelések. Muhar. Az ebbeli áru emelkedő árak mellett továbbat is élénk; első rendű áru szűkös van, rosszul csirázó minőségűre pedig még az alacsony árjegyzés mellett sem vetettek ügyet.

Jegyzések nyers árúért 100 kilónként Budapesten:

Luczerna, francia	64—66	frt.
Luczerna, magyar	53—55	"
Muhar	8 $\frac{1}{2}$ 9	"

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Kocsisülés.

Ágybetét fakereiben.

Dús választéku BUTOR-RAKTÁR

saját készítményű szalon-, háló- és étkező-szoba, valamint konyhaberendezésekből, szolid és izléses kivitelben s jutányos áron.

Továbbá ugyancsak saját készítményű kárpitos- és díszítő-munkák, valamint galv. sodronyágybetétek és kocsisülések. Ágybetétek, méret szerint, drbként: fakereiben 14 korona, vaskereiben 20 korona. Kocsisülések drbként 16 koronáért.

Baumann Arnold mű-, épület- és butor-asztalos gyárban Gyulafehérvártt.

Képes árjegyzék 1 korona (vagy visszaküldés) ellenében.

17-20 3048
17-20 3048

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugár Részvénytársaság

a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe ajánlja, hogy a főtéren levő üzlethelyiségében bárhol megjelenő és bármily nyelvű

könyvek, diszművek, folyóiratokra

elvállal megrendeléseket s azokat a legpontosabban teljesíti. Együttal felhívja a közönség szíves figyelmét gazdagon berendezett

papír-, rajzeszköz- és írószer-raktárára,

melyben e nemű cikkek nagy választékban igen jutányos áron szereshetők be. Ugyanitt fogadtatnak el megrendelések modern felszerelésű

könyv- és könyvmai műintézete, könyvkötészete, valamint dobozgyára

részére. 5-? 3081

4741. sz.
1899. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság által budapesti dr. Déry Károly ügyvéd által képviselt Löbl testvérek bejegyzett cégnek Cserevény Mátjáné szül. Kubaszk Rozália nagyenyedi lakos elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 100 frt tőke, ennek 1898. évi november hó 5. napjától járó 6%-os kamatai, 24 frt 55 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 10 frt 15 kr és a még felmerülő költségek erejéig leendő kielégítést végett végrehajtást szennedő Cserevény Mátjáné szül. Kubaszk Rozáliának a nagyenyedi 571 sz. tjkvben A + 3 r. sz. 1238, 1239. hr. sz. ingatlanaira 1450 frt; a felenyedi 289. sz. tjkben A + 1. r. sz. 604. hr. számára 24 frt; a 2. r. sz. 1091. hr. sz. 9 frt; a 3. r. sz. 1157/1. hr. sz. ingatlanára 52 frt megállapított kikiáltási árnban elrendeltetik.

Az árverés 1900. évi június hó 19-ik napján d. e. 10 órakor alulírt bíróság telekkönyvi hivatalában fog megtartatni.

Árverezni szándékozik, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlank beszárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételárt az árverés jogerőre váltta után 3 egyenlő részletben, 15, 30, 45 nap alatt, minden vételári részlet után az ár-

verés napjától 5% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letétpénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságánál, valamint Nagy-Enyed város és Fel-Enyed község előjáróságánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fennírt tjkvben feljegyzetteti és az árverési hirdetmény törvényszabta módon közzététetni rendeltetik.

Miről érdekeltek értesítettek. A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságától. Nagy-Enyed, 1899. november 25-én.

Vincenti,
kir. aljárásbíró.

3100 1—1

5176 sz.
1899 tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint tkvi hatóság által nagy-szebeni Russu Octáv ügyvéd által képviselt „Albina“ nagyszabesi takarékos és hitelintézetnek Vika Toma és neje elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 51 frt tőke, ennek 1896. évi május hó 1-től járó 8% kamatai, valamint jelenlegi 5 frt és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szennedő Toma Vika és neje szül. Demeter Anna nevének álló, illetve jogutóda Tamás Iliának nevének álló, a fugadi 75. sz. telek-

jegyzőkönyvben A + 1. r. sz. 156 és 157. hr. sz. ingatlanra 477 frt; a 2, 3, 4, 7 és 8. r. sz. 255, 301, 520, 522, 764, 765, 766 és 1035 hr. számra 563 frt; az 5. és 6. r. sz. 608 és 605. hr. sz. ingatlanra 498 frt megállapított kiküldési árban elrendeltek; megjegyeztetik, hogy az 5. r. sz. 695. hr. sz. fekvőt 111 ft 38 kr díszmavaltság terheli.

Az árverés 1900. évi június hó 27-ik napján délelőtti 10 órakor Fugad községben fog megtartatni.

Árverezni szándékozók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10% készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre valta után 3 egyenlő részletben 15, 30 és 45 nap alatt minden vételári részlet után az árverés napjától 5% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letétpénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíróóság mint tkvi hatóságnál és Fugad község előjáróságánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fentit tjkvben feljegyeztetni, végre az árverési hirdetőmény törvényesabta módon közzététetni rendeltetik.

A kir. járásbíróóság telexkönyvi hatóságától. Nagy-Enyeden, 1899. november hó 26-án.

Vincenti,
kir. aljbíró.

3106 1-1

Pártoljuk a hazai ipart.

Erdélyben sok olyan sör kerül forgalomba, mely nem idevaló gyártmány, pedig

BÜRGER ALBERT

marosvásárhelyi sörfőzdéjében

olyan sör készül, mely bátran vetekedhetik a kőbányaival avagy bármely más külföldi gyártmánnyal.

Kérjük ennél fogva a nagyérdemű közönséget az erdélyi ipart pártolni és a vendéglőben csakis

marosvásárhelyi sört követelni.

10-13 3033

Pártoljuk a hazai ipart.

Csemege, valamint bőr, fűszer, liszt, norinbergi, rövidáru, vas, porcelán s edénykereskedés

KINDL J. NAGY-ENYED

FŐTÉR.

Mindennap friss szebeni tormás virsli s más husneműek, különféle sajtok, valamint az egész országban híres orosházi házi kenyér kapható.

Uj! Különös figyelemre méltó. Uj!

A nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszterium által hivatalosan jónak elismert

ASBEST-TALPAK.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Felsége Salvator Lipót főherceg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyár. Általános Asbestáru-gyár. Ő eszásári és királyi Fensége Salvator Lipót főherceg rendkívül meg van elégedve az asbest-talppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradnak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadászcipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbest-talpbéléssel ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelőek, amint megfelelőek voltak a szalon-cipők.

Zágráb, 1898. július 8.

Krahl huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbest-betűtű cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. szeptember 17.

tisztelő híve
Wekerle Sándor.

Óvjuk lábainkat a melegtől, nedvességtől és izzadástól.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbest-talpbéléssel látja el.

Kettős vastagsága 1 frt 20 kr, egyszerű 60 kr, homoktalp 40 kr, gyermekeknek fele.

Az asbest-talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22,500 pár szállítottott.

Széküldés csak s utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladónak megfelelő árengedmény.

Egyedüli elárúsítás Alsófehér vármegye részére.

Az Asbestáru-gyár betéti társaság képviselője és elárúsító raktára:

Kindl J. Nagy-Enyed, fő-tér.

3013 1-50

Esemény
a magyar
irodalomban!

**NAGY KÉPES
VILÁGTÖRTÉNET**

AZ EGYETEMES TÖTÉNELEM
KLASSIKUS KÖNYVE, A LEG-
GAZDAGABB TÖRTÉNELMI
KÉPTÁR

Tizenkét kötetben

Eddigél három kötet jelent meg. — Négyhavasint jön egy-egy kötet

Bővebbet a prospektus, melyet mindenki ingyen kap.

¶ teljes mű ára 192 korona.

Szerkeszti a legkiválóbb magyar írók közreműködésével:

Marczali Henrik

*****

Megrendelhető
3 koronás
csekély havi
részletfizetésre

e rendelőlap segítségével, mely kivágandó és levelezőlapra ragasztva, hozzáunk be kellenni.

Révai Testvérek
Irodalmi Intézet
Részvénytársaság
Budapest VIII., Üllői-ut 18.

A NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET
azért eseménye a magyar irodalomnak, mert az első teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő világtörténelem.

A NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET
megjelenésével minden más világtörténelmi mű elavult és értéktelemé vált.

A NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET
az élet bibliája és nélkülözhetetlen mindenkinél, a ki művelt ember akar lenni.

A NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET
az a mű, melyből az egyén, a család, a társadalom hazaszeretetet és összetartást tanul.

A NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET
fejleszti a művelést, táplálja a tudást, nemeseíti a lelket

A NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET
brillians stílusával és pompás illusztrációival nemcsak tanít, hanem oktatra gyönyörködtet is és a legnagyobb szellemi élvezetet nyújtja.

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságtól Budapesten a

Nagy Képes Világtörténet

című művet 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy eddigél három kötet jelent meg s a további kötetek 4 havonként jelennek meg. Kötelezem magam a társaság pénztárába Budapesten a szállítástól kezdve 3 koronát havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve nincsen. Az esetleg elmaradó részeket költségmentesen postai megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vételára esedékesse válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és fizetési arányában szállítandók.

Név: .....

Kelt: .....

Állás: .....